

Nedelja, 5.10.2014.

Prema Budimpešti krenuli smo u ranim, jutarnjim satima.

Odbor za ispraćaj

Svaki trenutak je korisno iskorišten...

...hm?

U Budimpešti smo se zadržali dobra dva sata, a vodič nam je bio prof. Ivanković koji nam je pokazao sve znamenitosti.

Prof. Ivanković pokazao nam je znamenite zgrade, mostove,...

... lokalni folklor...

... i delicije

Zajednička fotka na glavnom trgu

U Eger smo stigli u večernjim satima i smjestili se u mali romantični hotelčić u blizini škole.

Hotel Romantic u kojem smo bili smješteni

Prva zajednička fotka u Egeru

Glavni trg u Egeru (Dobo Istvan Ter)

Glavni trg u Egeru (dodatno smo ga poljepšali)

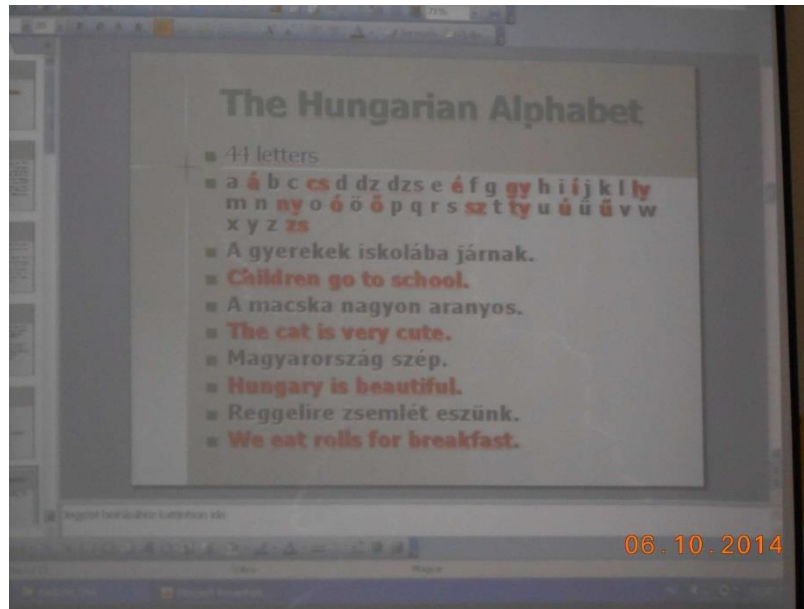
Ponedjeljak, 6.10.2014.

Cijelo dopodne smo boravili u gimnaziji Dobo Istvan gdje su nas lijepo primili. Škola je stara zgrada prekasno uređena plakatima i radovima učenika.

Naša ekipa u holu škole domaćina – i domaćica (sasvim desno)

Učenici škole domaćina su nas putem prezentacija i predavanja upoznali sa znamenitostima grada Egera. Dobili smo i vrlo zanimljiv sat mađarskog jezika. Sretni smo što nismo Mađari jer oni barataju sa 44 slova, a imaju samo 4 različita glasa o s preglasima.

Mađarska abeceda

Naravno, „selfiji“ su nezaobilazni

Jedna od učionica

Jedan od zadataka (nije nam bilo lako) je bio i isprobati slatkiše iz drugih država

A budući da smo još novi u gradu, uletjeli smo u pogrešnu pizzeriju iz koje smo izašli gladni, ali zadovoljni jer se nismo dali prevariti.

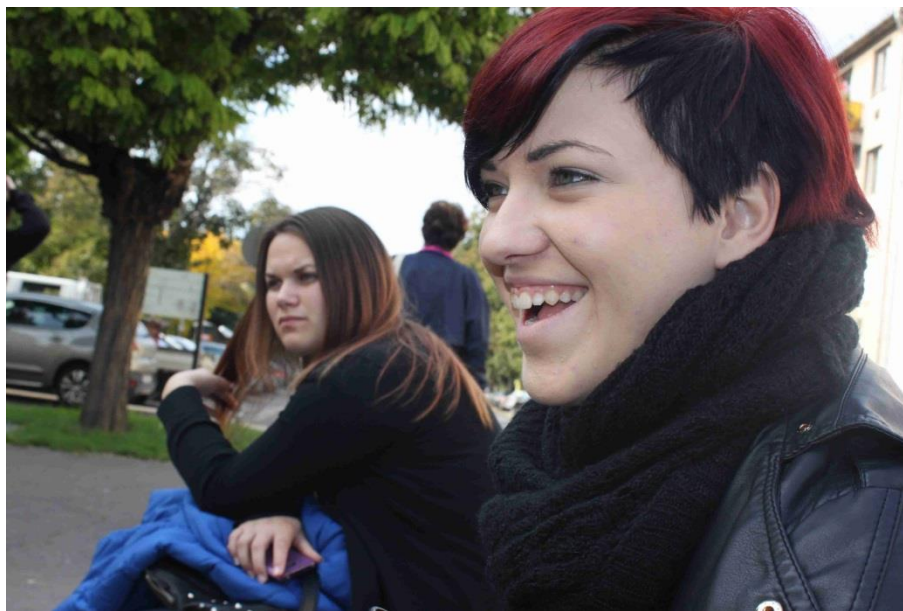

Prvi ručak u Egeru

Vraćamo se u školu – mjesto sastanka

Poslije podne smo turističkim vlakom odvedeni u vinogorje gdje su privatni vinski podrumi ukopani u brdo sa zanimljivim malim kletima i restoranima.

Nestrpljivo čekamo vlakíc

I evo, dočekali smo ga!

Domaćini su nam na večer u svojoj školi priredili „Folkdance“. Prvo su oni pokazali što znaju, a onda smo i mi marljivo učili plesati čardaš.

Utorak, 7.10.2014.

Taman kada smo se opustili i počeli uživati bez škole i profesora, ovi mađarski profesori su nam uvalili kviz znanja o gradu Egeru.

Izgleda da je Jelena jedina pazila na satu jer je bila u pobjedničkoj ekipi. Nama ostalima su profesori obećali sankcije koje još očekujemo.

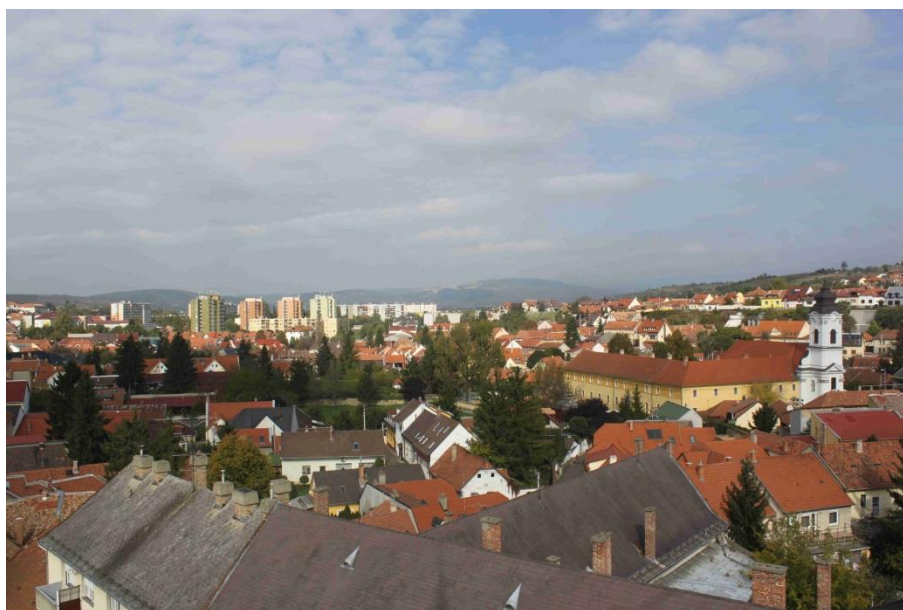

Dok su učenici imali pune ruke posla u gradu nastavnici su morali odraditi svoj dio posla (P.S. rekli su nam da učenici ove male PS-e od milja zovu „tosteri“)

Nakon stresnog dopodneva profesorice Bogdanović i Gregorić su se popele na vrh minareta i pozvale sve mađarske muslimane na molitvu. Adrian, Barbara i Karlo su slijedili njihov primjer. Nužna napomena: Minaret ima stotinjak stepenica (97) u skućenom prostoru.

Minaret (najstariji od tri preostala u cijeloj Mađarskoj)

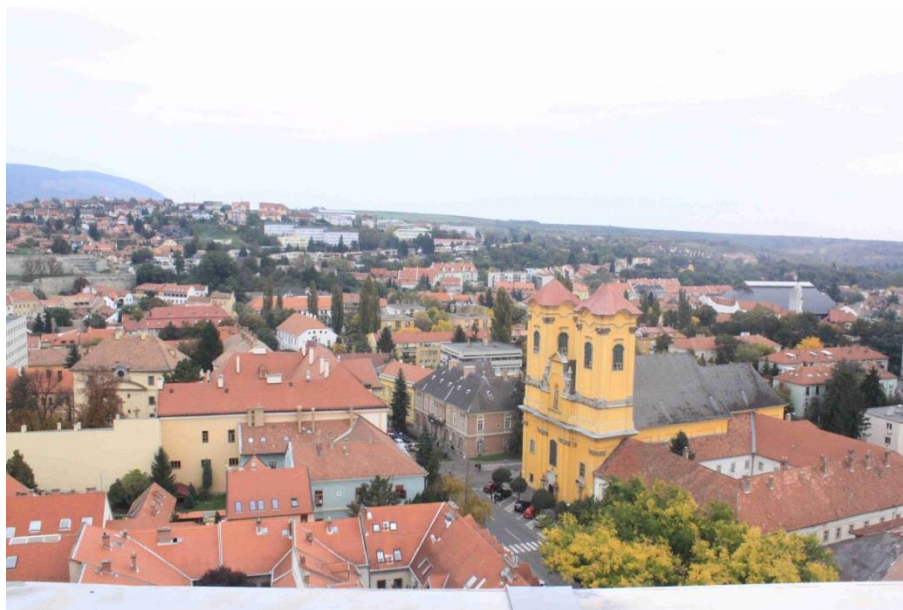

Pogled s minareta

I naravno selfi na vrhu minareta

Sljedeća stanica: Esterhazi Caroly College (Observatorij, Camera Obscura, Magična kula). Tamo su nas čekale nove 304 stepenice (izvor podatka: Patrik). Nije nam bilo žao jer smo imali dobar pogled na cijeli grad. Posebno je zanimljiva bila Camera Obscura (tamna komora na vrhu zgrade s lećom preko koje smo promatrali cijeli grad).

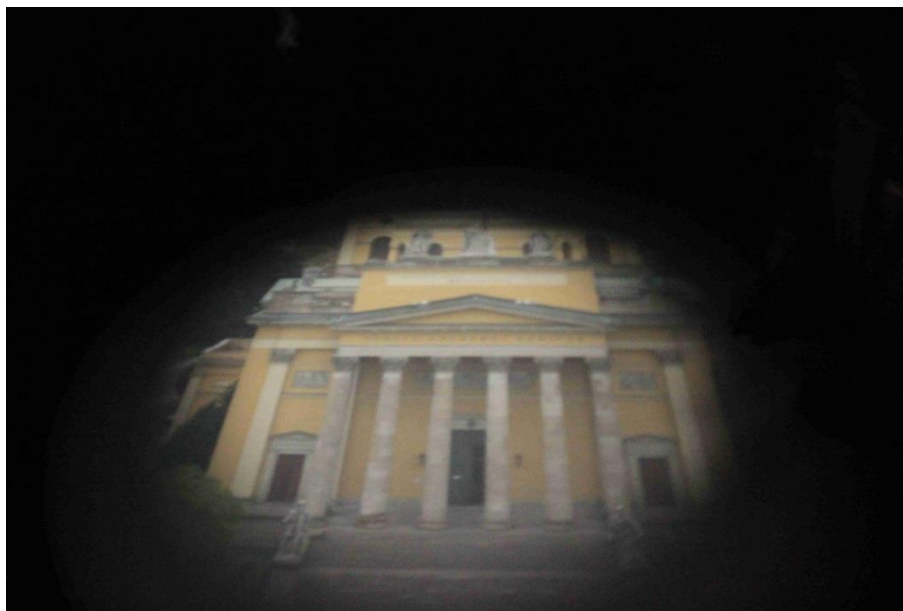
Pogled s vrha zgrade Esterhazi Caroly College-a

Svi partneri na zajedničkoj fotografiji

Vesela ekipa profesora iz Hrvatske

Jedna od scena koje smo vidjeli pomoću Camere Obscure

Neki od izloženih teleskopa

Poslije podne smo bili slobodni za lutanje po gradu, a profesori su otišli u „Turkish Bath“ nakon čega su bili na palačinkama o kojima smo slušali još dva dana.

Bazeni u turskim kupeljima i rijetki koji su odlučili isprobati ih

Palačinke su izgledale fantastično

Srijeda, 8.10.2014.

Dan za planinarenje. Lokalnim vlakom smo se odvezli u Szilvasvarad, izletišta u prirodi.

Dok smo strpljivo čekali na vlak, sklopila su se neka nova prijateljstva

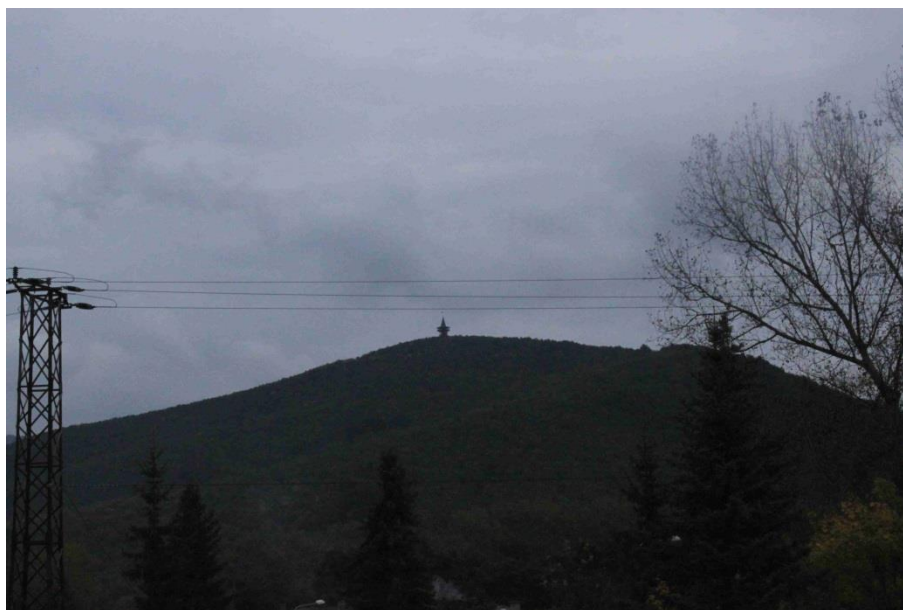
Prvo smo posjetili ergelu Lipicanaca. Tu smo saznali da su to ime dobili po slovenskom mjestu Lipica. Također, mladi Lipiscanci su tamno sivi, a kako odrastaju postaju sve svjetliji. Tek odrasli Lipiscanci su bijeli sa ponekom sivom mrljicom.

Ergela Lipicanaca

Kad ti prijatelji „drže uši“ na slici to je problem. Ako to radi Lipicanac – nema veze.

Netko je u šali rekao da se moramo popeti do tornja na vrhu pa smo krenuli prema njemu

Usput smo naišli na adrenalinski park pa nismo mogli odoljeti

Jedini koji su se popeli do vrha planine. Na vrhu smo dobili razglednice sa štambiljem – baš kao pravi planinari.

Sad još samo stotinjak stepenica do vrha tornja

A na vrhu zasluženi odmor

Oni malo manje hrabri su se vlakom odvezli gdje su se zabavljali u parku, divili se slapovima i ribnjacima, na povratku (pješke!!!) hranili jelene i ostale nedužne životinje.

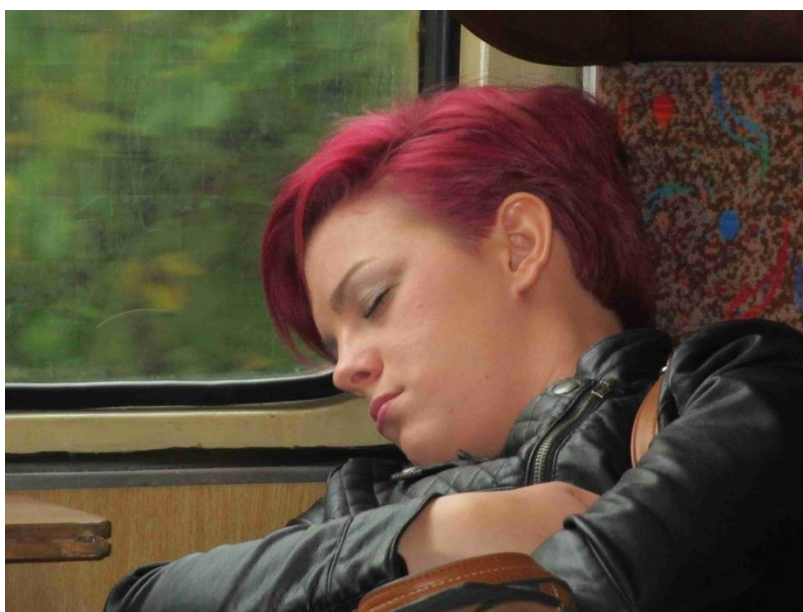
I opet vlakic

Uživancija na igralištu

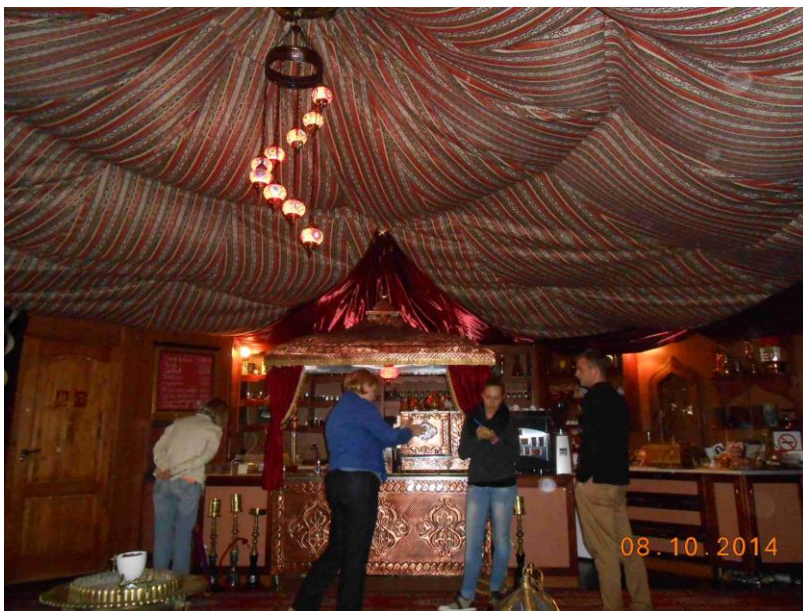

Uživancija kod životinja (nesebično smo podijelili svoje grickalice sa jelenima)

Povratak u Eger nakon napornog dana

Profesori su dokazali svoju izdržljivost večernjim posjetom u „turski šator“ gdje su isprobavali turske čajeve, kavu i ostale dobrobiti.

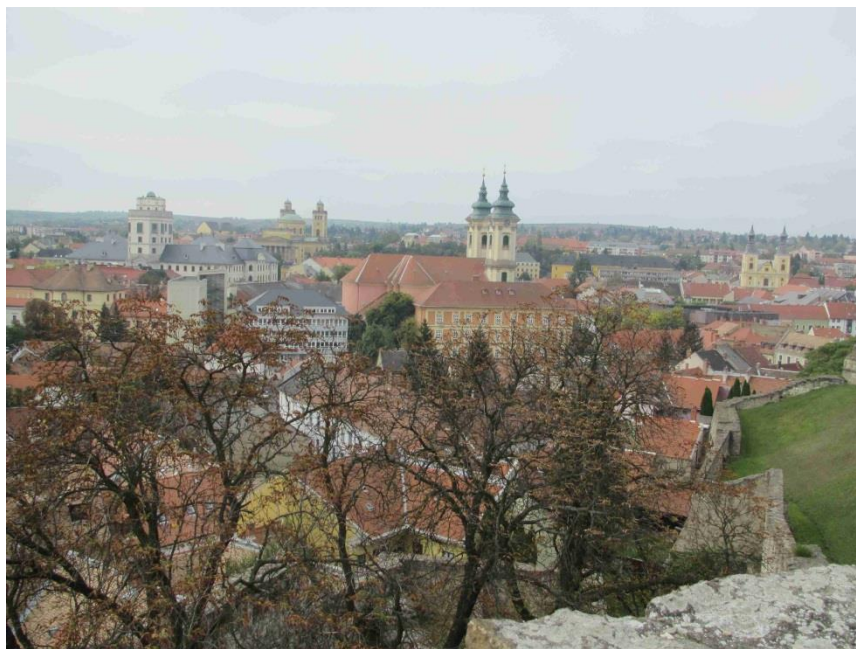
Turski šator - kafić

Četvrtak, 9.10.2014.

Obišli smo Eger castle, zidine iznad grada. Osim dobrog pogleda na okolicu zanimljive su bile podzemne prostorije. To je jedino mjesto gdje smo pazili da se ne izgubimo.

Pogled sa zidina starog grada – neprocjenjivo

Pogled sa zidina starog grada – neprocjenjivo

Hrvatska ekipa u dvorištu starog grada

Gomboc – tradicionalno jelo koje smo na brzini pojeli u pauzi. Zapravo je to okruglica od tijesta punjena pekmezom od šljiva i prelijana kremom od vanilije i posipana makom.

Razgledali smo Baziliku koja je impozantna građevina čiji podrumi su ispresijecani tunelima u kojima se nekada čuvalo vino.

Grad ispod grada – nekad vinski podrumi, danas turistička atrakcija

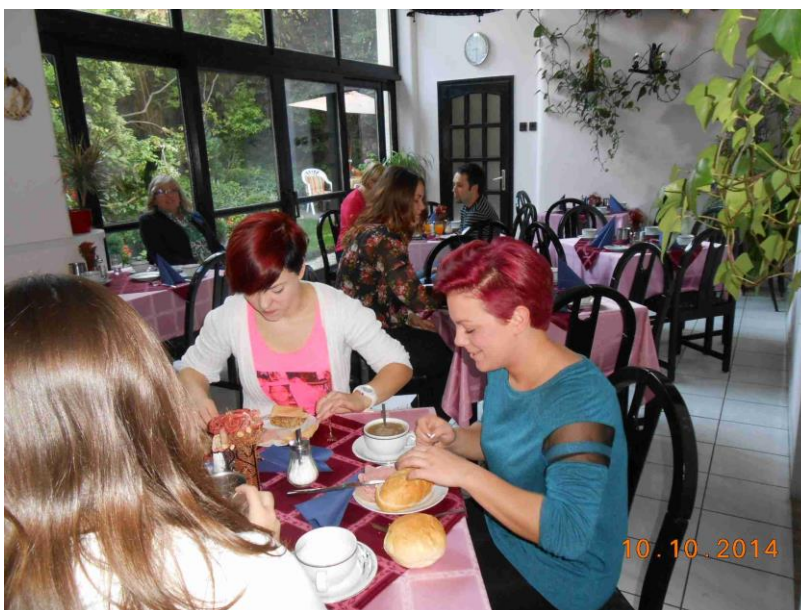
Domaćini su predvidjeli zajedničku oproštajnu večeru za sve. Potrudili su se pripremiti svoje nacionalne specijalitete za koje mi nismo imali smisla (čitaj: nismo oduševljeni njihovom kloptom).

Ni poslije večere nismo klonuli duhom – fešta tek počinje

Petak, 10.10. 2014.

Izmučeni zbog naše osobne oproštajke u hotelu u vlastitoj organizaciji i žalosni zbog odlaska iz Egera okupili smo se u blagovaonici zadnji put.

Posljednji doručak

Posljednja šetnja gradom, kupnja suvenira, kava za zbogom - i eto nas u busu za Čakovec.

Posljednja kava u gradu

Evo nas na Balatonu

A najhrabriji su se i okupali